

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes
voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

RIFF-RAFF

Jeugdmusical in twee bedrijven

1880
door

Herman Cogghe

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2005
Nr.2878

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *RIFF-RAFF* op te voeren moet de naam van auteur *HERMAN COGGHE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2005/0220/017
ISBN 978-90-385-0919-8

© 2005 Toneelfonds J. Janssens/Herman Cogghe
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(28 spelers)

MARA ZWERVERS : zaakleidster van de NV Lomp en Lompen – het gebruikte is nog goed genoeg;

JAAK STRAATMANS : haar zoon – sleurt altijd maar rommel aan (bv. Kinderwagen, oude fiets, e.a.) Snuit zijn neus in vieze zakdoeken.

RIETJE STRAATMANS : dochter van Mara – een eenzaam individu – ze draagt een bril en ziet niet goed – ze heeft een hond die haar gezelschap houdt.

BOR(A)US BROCOLLI : een clochard uit Parijs – op reis met een klein budget, zanger en straatmuzikant – hij(zij) is van alle markten thuis.

CHOU CROUTE : Reisgeno(o)t(e) van Borus en straatmuzikant, de twee hebben elkaar onderweg gevonden.

RINUS RUIGE : Een echte boeventronie.

ROEF(RIN) RAFEL : Handlang(st)er van Rinus

TURE LUUR : Hij hoort slecht (heeft altijd aan carrosserieën van auto's gewerkt)

SNIP GRAFIEK : De graffitispuitser – stottert soms.

TRUUS : Een slungelige jongedame die niet wil werken voor de kost (heeft altijd een grote radio bij)

JEF PAROL : Maakt er altijd het beste van – een feestnummer en vlotte prater.

BIEKE BABEL : Een aantrekkelijke babbelkont

GAZPACHO DIE CALAMARES : jonkheer die aan lagerwal is geraakt. Rijke luis die nog in een andere wereld leeft en zijn lot niet wil aanvaarden.

POMPIDOU : Labberlot en wereldreiziger

NINI CHICI : Rijke luis mammezel

ELEONOR CHANNEL : Vriendin van Nini

DAVID DOFF : Meneertje plastron die goed opschiet met Nini

RU(TH)DOLF : Sociolo(o)g(e) – buurtwerk(st)er

PETER PLANNETJES : Net afgestudeerde architect

STAN SEFFENS : Een breedgeschouderd type wijkagent

DIOGENES : Een kleurig individu – woont in een ton en is de filosoof van de armoede

WENDY WINDOWS : Weggelopen kind (met pruik en snor = Wesley Wind)

WAITE WINDOWS : Industrieel, multimiljonair – rijk geworden in de computerbranche

BARBARA BYTES : Vrouw van Waite

VICTOR : Privé-chauffeur van de familie Windows

HUIB HOEKSTEEN : Aannemer uit Nederland

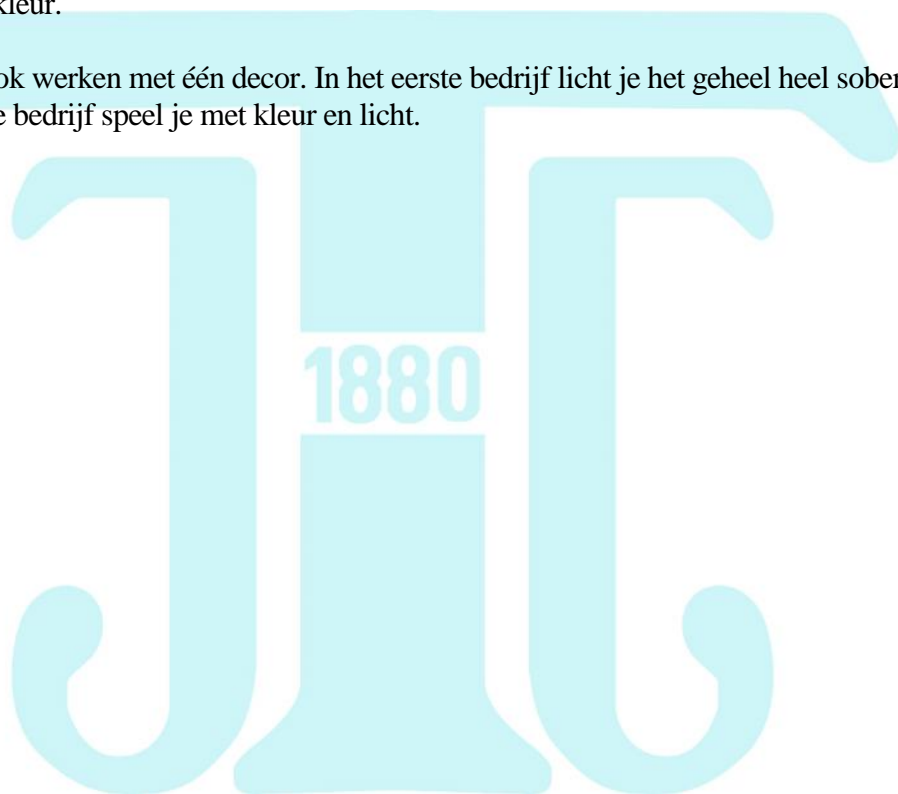
GEORGE BAAS : De burgemeester

SERRY JINGER : De reporter (kan een plaatselijk type zijn)

DECOR

Het verhaal speelt zich af rond een oude vervallen brug waaronder enkele woonhokken staan. Woonplaatsen opgetrokken uit golfplaat, afvalhout, plastic, paletten, oude ramen of deuren, gestapelde bakken en andere wegwerpresten. Een “stenen” trap (van paletten en behangpapier met steenstructuur) rechts leidt naar boven op de brug. Naast de trap staat er een glasbol, een reclamezuil en een straatlantaarn. Het is er vuil en smerig. Hier en daar hangt er grauw wasgoed te drogen. Graffiti of plakwerk van affiches (verkiezingen) sieren de muur rechts. Het decor blijft in grote lijnen voor de beide bedrijven hetzelfde. In het tweede bedrijf krijgt de buurt een opknapbeurt door er versiering en nieuwe panelen (karton of hout) voor te hangen. Het eerste bedrijf is in grisaille (tonen van wit, grijs en zwart). In het tweede bedrijf krijgt alles kleur.

Je kan natuurlijk ook werken met één decor. In het eerste bedrijf licht je het geheel heel sober uit en in het tweede bedrijf speel je met kleur en licht.

EERSTE BEDRIJF

OPENINGSMUZIEK: “Love Theme from Romeo en Juliet” tijd: 3:44 uit André Rieu - Romantic Moments - 557 914-2

Langzaam doek open. De volgsport dwaalt over heel de scène.

Oscar en Truus komen op van achter in de zaal. Volgsport.

- Scène 1 -

STEM : Help! Houd de dief!

STAN : Hier jij ! (*Oscar neemt Truus krachtig bij het nekvel vast en sleurt ze vooruit*). Altijd hetzelfde liedje; stelen, inbreken en vandalisme. Je hebt te lange vingers, meisje! Daarmee beland je nog achter de tralies. Houdt haar stevig vast.

TRUUS : Ik heb niets gedaan. Dat lag daar zomaar. (*Toont de handtas*). Er staat zelfs geen naam op.

STAN : Je liegt! Vooruit geef hier, die handtas! Je mag de politie niet voor aap zetten. Wat niet van jou is.... Daar blijf je af! (*Schudt haar door elkaar en vraagt nog eens met nadruk.*) Heb je het begrepen?

TRUUS : Ik heb het be-gre-pen! (*Stan lost zijn greep en Truus trekt haar kleren terug in de plooi.*) Wat denkt die aangeklede aap wel! Ik ben ook naar school geweest. Vier jaar kleuteronderwijs en zes jaar verbeteringsschool - met grote onderscheiding - beëindigd.

STAN : Daar mag je fier op zijn! (*Boos*). Vooruit, wegwezen! En dat het niet meer gebeurt of je vliegt op mijn boekje en dan kan je ‘t komen uitleggen bij de commissaris. Begrepen, snotneus? (*Truus knikt bevestigend.*)

TRUUS : (*Vooraan op de scène.*) Wat denkt die mafketel well. Hij kan mooi praten. Als je alle dagen dik belegde boterhammen eet, moet je niet stelen. Wij krijgen alleen de kruimels. Oud brood, zo hard dat je er een ruit mee kunt ingooien. (*Schopt tegen een doos rommel!*) Ik haat deze stinkende buurt met zijn rommel. Ik wil ook rijk zijn! (*Erg boos. Schopt de vuilnisemmer omver die open vliegt.*)

STAN : Hoor ik daar nog enige vorm van protest?

TRUUS : Ik zou het niet weten! (*Haalt de schouders op.*) Heb jij iets gehoord, misschien?
(Stan vertrekt en zwaait eens met zijn knuppel. Truus maakt allerlei gekke bewegingen en trekt vieze gezichten achter zijn rug. Zo loopt ze tegen David aan.)

DAVID : Kijk uit! Kijk waar je loopt of ben je thuis je bril vergeten?

TRUUS : Mijn bril? Ik heb helemaal geen bril! Waar zou ik het geld vandaan halen?
 Groeien er misschien briefjes van 20 euro op mijn rug?

DAVID : Sorry, de juffrouw is blijkbaar op haar teentjes getrapt. (*Truus haalt haar schouders op.*)

NINI : (*Van achter de scène.*) David, tegen wie praat je? Komt op met veel streken. Ach, ik zie het al. Weer zo'n dom dotje. Waar hou jij je toch mee bezig? (*Prutst aan haar nagels.*) Vooruit, straks komen we nog te laat op de paardenrennen. Mister Windows en z'n vrouw Barbara verwachten ons.

DAVID : Maar natuurlijk, Nini. (*Gooit een handkusje.*) Ik wil nog gauw een gokje wagen op paard nummer zes in de eerste wedren. (*Geeft haar een arm en beiden verdwijnen.*)

TRUUS : Heb je dat gehoord! (*Doet Nini na met een fijn stemmetje.*) Vooruit, straks komen we nog te laat op de paardenrennen..... (*Boos*). Kakmadam! Stel je voor dat mamzel met dat gokje een paard wint! Wat moet ze met een paard. Ik zie ze al lopen! (*Loopt met o-benen over de scène.*) Hier valt er niet te wedden. Hier wonen alleen zielige knollen.

LIED 1: ELLENDE

Refrein : We leven van de krijg
 en 't OCMW
 wat niet te zwaar is
 jatten we mee
 een appel, een handtas
 zit er wat in?
 Anders eten we deze avond
 rat of spin.

Wij leven en wonen op de straat
 waar iedereen komt en gaat
 we zitten, spelen op de stoep
 naast wat vieze hondenpoep.

't Leven hier, is een grote gok
 geen feetje met een toverstok
 eten blijkt hier iets te vaag
 'k hoor het knorren in mijn maag.

Licht is er van de zon en maan
 als zij aan de hemel willen staan
 slapen doen we zomaar op de grond
 net een weggejaagde hond.

In de winter is 't soms erg koud
 menig vriend om wie men rouwt
 toch leven we hier vogelvrij
 er kan best nog eentje bij

- Scène 2 -

(Truus blijft op het podium en is slecht gezind. Mara komt op.)

MARA : Amai Truus, je ziet er goedgezind uit! Tegen de matrak van Constant de politieagent gelopen? Of heeft juffrouw Nini je dag verknald?

TRUUS : Zwijg over die pibloem! Ik kan dat mens niet zien of ruiken. *(Boos.)* Ik haat die opgetutte rijkeluispoedel met haar afgeborsteld vriendje. Die twee denken dat de wereld van hen is. Madame Chichi behandelt ons als het vuil van de straat. Ik haat dat gedoe!

MARA : Maak u niet boos, meisje. God heeft van alles zijn getal. Er zijn arme, rijke, brave en stoute mensen. Gulle en vreckige luizen. Het is gewoon een kwestie van kiezen.

(Diogenes komt uit zijn ton gekropen.)

DIOGENES : Mijn lieve zeurpieten toch, jullie moeten het leven eens vanuit een andere hoek bekijken. Wij zijn anders dan de anderen. Onder deze brug moet niets, maar mag alles. We hebben gewoon een ander levensritme!

TRUUS : Praatjes, Diogenes! Ik wil rijk zijn. Geef mij maar een stel nieuwe kleren en een tafel vol lekker eten. *(Wijst naar haar kleren.)* Die lompen ben ik spuugzat. Ik heb ze al viermaal binnenstebuiten gedraaid. *(Draait haar jas nog eens om.)*

MARA : Truus heeft gelijk. Ik wil ook verwend worden. Voor mij ijsroom en taart. *(Likt haar vingers af.)* Hm, heerlijk moet dat zijn! *(Wrijft over haar buik.)* Dikke bollen roomijs in de kleuren van de regenboog en chocoladetaart met reuzenslingers slagroom.

DIOGENES : Daar krijg je enkel buikpijn van! Hier leef je anders en gezond. Onze leuze is soberheid, eenvoud en gezelligheid.

(Jaak komt ondertussen op.)

JAAK : Daar zeg je iets, gezelligheid! Heeft mijnheer de buurt al eens goed bekeken? Het lijkt meer een stort. Alles is hier vies en vuil.

DIOGENES : Een stort is overdreven. Ik zou het eerder een creatief wegwerplandschap willen noemen. Een multicultureel beeldhouwwerk van vindingrijkheid.

MARA : 't Is al goed, praatjesmaker. We hebben nog een hoop werk te doen! *(Tot Jaak.)* Jaak, hoe zit het met het sorteren van de lompen?

DIOGENES : Dove kwartels, jullie willen niet horen! *(Heft de armen op.)* Geluk hangt niet af van wat je hebt, maar hoe je je voelt. Onder deze brug ben je vrij. Geen opgedrongen beelden. Armoede is een therapie. Rijkelui kunnen hier best wat leren.

JAAK : Praatjes, man! Iedereen wil rijk en gelukkig zijn. Is dat abnormaal? Onze pot met geluk is alleen leeg. De rijke mensen drinken wijn, ‘Grand cru classé’, en wij moeten het met ‘Eau de toilette’ stellen. *(Truus knijpt haar neus dicht.)*

TRUUS : Juist Jaak! Het aroma van de eau de toiletten is zelfs gratis. Gracuit! *(Knijpt de neus dicht.)*

DIOGENES : Een fris glas water is godendrank. *(Wijst naar boven.)* Aan de rest raak je verslaafd. Je kan niet meer kiezen uit de hoorn des overvloed.

(Gazpacho komt op tijdens het gesprek.)

GAZPACHO : Ik moet mijnheer Dingemans gelijk geven. Deze maatschappij is rot, ze maakt de mensen om zeep. Ik heb het aan den lijve ondervonden.

DIOGENES : Zolang er geld is tel je mee. Daarna gooien ze je op straat.

GAZPACHO : Vroeger deed ik gouden zaken. Ik was rijk en werd geprezen. Iedereen kende me. Tot ik investeerde in het buitenland. De zaak kwam niet van de grond en ik ging over kop. Failliet, zoals men zegt. Plots kende niemand me nog.

DIOGENES : Geld is de ware schuldlige. Voor een briefje van vijf euro wordt een mens vermoord.

GAZPACHO : Zonder geld ben je een nietige worm die leeft tussen de wortels van de boom van weelde.

JAAK : Geld is het slijk der aarde! En toch wil iedereen er in kruipen.

(Bieke komt op. Ze sleurt een grote kartonnen doos met zich mee.)

BIEKE : Deze nacht zullen ze me niet meer hebben. Ik heb een nieuw bed gekocht. Een bed in solden!

GAZPACHO : Ik dacht al, waar gaat die doos met dat meisje naar toe?

BIEKE : Mijn oud bed was vuil en vochtig, maar in dit super de luxe bed kan ik me oprollen als een bolletje. Deze nacht droom ik van de heerlijkste dingen.

TRUUS : Wauw! Van wat mag dat dan wel zijn?

DIOGENES : Zie je nu wat ik bedoel. Eenvoud! Tevreden zijn met een wegwerpdoos. Een bed van karton. Eenvoudiger kan het toch niet?

CHOREOGRAFIE 1: IN BED

Dansers gekleed in pyjama en slaapmuts en bijgelicht door butlers met een kaarsenpannetje. Rietje komt op. Ze ziet niet zo goed en draagt een witte stok.

MUZIEK: Mambo nr. 5 - Lou Vega / hitbox 20 9548 38098 2 lied nr.5

- Scène 3 -

RIETJE : Ik zie scheel van de honger. Elke vuilnisbak heb ik met een bezoekje vereerd, maar nergens zat er iets in om te eten. Groene kool ja, een emmer vol! Maar daar ben ik vies van. Savooien, bah! Ik ruik ze al van tien meter ver. Mijn maag rammelt als de versleten fiets van ons bomma.

(Borus en Chou komen op met rugzak en reiskoffer.)

CHOU : Tegen wie heeft die vrouw het? Ik geloof dat ze iets zei over eten. Hier moeten we dus zijn.

BORUS : “Honger is de beste saus,” zegt mijn oma, en gelijk heeft ze. Na zo’n stevige wandeling kan ik ook een stukje gebruiken.

RIETJE : Hallo, hebben jullie ook honger? Ik lust ook wel een paar stevige boterhammen.
(Blijft op afstand staan kijken terwijl Chou en Borus uitpakken.)

CHOU : In de rugzak zit niets eetbaars meer. Niets, we hebben de laatste kruimel opgegeten.

BORUS Verdikke, de muizen liggen zelfs dood in de kast. *(Haalt een dode muis uit de rugzak.)*

(Pompidoë op)

POMPIDOË : Hallo, goed volk, is hier iemand?

BORUS : Weer één die een bril nodig heeft. *(Ze groeten Pompidoë.)* Borus en Choe, zwervers uit la douce France, om u te dienen. *(Buigen diep voorover.)* En met wie hebben wij de eer?

POMPIDOE : *(Groet beleefd.)* Pompidoe Van Niemandslan. De wereld is mijn thuis.

Gisteren zat ik nog op “The Queen Elisabeth,” een cruiseschip.

BORUS : Wauw, The Queen Elisabeth!

POMPIDOE : Zoals je zegt! The Queen, een bootje zo groot als vijf voetbalvelden bij elkaar.

CHOE : Wauw, mijnheer is een wereldreiziger! Een ontdekkingsreiziger zoals Christoffel Columbus of Vasco Da Gama..

POMPIDOE : Zoals je zegt, maatje. Deze blauwe planeet heeft voor Pompidoe geen geheimen meer. *(Stamp op de grond.)* Afrika, Amerika, Australië, Azië, overal ben ik geweest. Alleen van ijsblokjes krijg ik koude voeten. De Noordpool en de Zuidpool staan dus niet op mijn agenda.

RIETJE : Zeg Pompidoe, heb je dan al echte indianen of aboriginals gezien?

POMPIDOE : Maar natuurlijk poppetje. Met de indianen rookte ik de vredespijp en ging met hen op kamp. In Australië speelde ik rugby met de kangoeroes.

CHOU : Wauw! En wie heeft er gewonnen?

POMPIDOE : De kangoeroes natuurlijk. Die staartspringers spelen vals. Ze verstoppen de bal in hun binnenzak. *(Wijst naar zijn buik. Rietje gebaart dat hij gek is.)*

RIETJE : Ik geloof geen snars van wat die Janneman vertelt. Hij probeert ons iets op de mouw te spelden. Wereldreizigers slapen in dure hotels en niet onder een brug.

POMPIDOE : Zeg zeurkous, heb je misschien zure haring gegeten?

RIETJE : Eten zeg je? Daar was ik nu juist aan toe. Mijn maag gromt als een volwassen bruine beer.

BORUS : Ja een stukje eten zou bij mij ook welkom zijn. Het hoeft natuurlijk niet groots te zijn.

CHOE : Niet op letten. Borus kan dag en nacht eten. Hij houdt van stevige boerenkost.

POMPIDOE : Geen probleem makkers, wie honger heeft eet alles! Tijd voor een gezellige picknick. Mag ik ook aanschuiven?

RIETJE : Ik hoop dat er gauw eten op de plank komt of ik val flauw.

(Jaak komt er bij.)

JAAK : Heeft er hier iemand over eten gesproken?

TURE : *(Komt op.)* Wat zeggen ze?

CHOE : Blijkbaar zijn er nog meer die honger hebben.

TURE : Wat zeggen ze? Praat toch eens wat luider! Ik hoor niet goed.

RIETJE : Dat weten we Ture. Tuurke is vroeger plaatslager geweest.

DIOGENES : (Vanuit z'n ton.) Is 't eten al gereed?

TURE : Wat moet tonnemans hebben, een kleed?

BORUS : Geen probleem manneke. (*Slaat Ture op z'n schouders.*) Van reizen krijg je een reuzenhonger.

TURE : Natuurlijk vriend, dat zei ik toch! (*Borus haalt z'n schouders op.*)

SNIP : Ha...ha...hallo, goed volk ...hik. Ik be...n o..ok a..ange..komen. Hik! Ik hik... heb zel...fs een v... v... v... vriendje bij. (*...heeft een fles met witte wijn bij en neemt nog een slok.*) O..o..k 'n s...s...slok makker?

WENDY : Bedankt, ik drink geen wijn.

CHOE : Groot gelijk kerel! Van al dat drinken krijg je een rode neus. Kijk maar naar Snip.

TURE : Wat zeggen ze? Zit er hier een kip?

SNIP : Be... Belachelijk, dat... kan ik niet. Dat moet rode graffitiverf zijn. Ik anders niet be...begrijpen, ik d...d...drink alleen w...w...witte wijn en krijg een ro...ro...rode neus. Da...dat is niet juist!

(*Ondertussen komt Mara op.*)

RIETJE : De zaken gaan blijkbaar goed Snip. Volgens ik kan ruiken, heb je weer te diep in het glas gekeken! (*Doet teken alsof ze drinkt.*)

SNIP : He..le..maal niet, Ik re..re..cycleer gewoon lege flessen. Da..t is naar 't schijnt goe..oed voor het milieu.

(*Jef snuffelt ondertussen de vuilnisbakken af.*)

JEF : Moet je zien wat ik gevonden heb. Om zo in te bijten! (*Toont een paginagrote foto met een heerlijk gerecht.*)

RIETJE : Ga weg man, ik kan dat toch niet zien! Met foto's kan je geen maag vullen. Ik verga van de honger!

JEF : Zeg, mag je dan niet meer dromen van heerlijke dingen?

RIETJE : Dromen zijn bedrog. Ik heb honger en jij maakt het alleen erger.

SNIP : Wa.. wa..wanneer ik ho..ho..honger heb, ga ik stil in een hoekje zitten wachten to..to..tot..’t voorbij is.

JEF : Ik droom soms dat ik in het beste restaurant van de streek zit samen met koks die hoge mutsen dragen en met bediening aan de tafel. Ik ruik zelfs de heerlijke geuren van de gerechten.

MARA : *(Komt op met het rollend fornuis.)* Die heerlijke geuren komen zeker van Mara’s veldkeuken. Vooruit, allemaal aanschuiven en niet drummen. *(Gaan in een lange rij staan wachten op hun beurt.)*

RIETJE : Eindelijk, de redding is nabij! *(Zoekt de rij op.)*

SNIP : En wa..wa..zit er in de..de.. pot vandaag?

TURE : Wat gaan we eten vandaag?

MARA : Dat zal ik eens dadelijk vertellen. Vooreerst een picobello Italiaanse minestrone-soep met gevonden groenten hier en daar.

DIOGENES : Juist ja, alles wat niet te zwaar of te licht was is verzameld in deze pruttelpot. *(Wijst naar de kookketel. Mara klopt op zijn handen met de houten lepel.)*

SNIP : Dat is al veelbelovend, ik hou van Italiaanse kost.

POMPIDOE : En nog meer van Italiaanse wijn denk ik! *(Snip haalt z’n schouders op.)*

TURE : Eten we vandaag frietjes of aardappelen?

(Iedereen vindt Ture hopeloos en ze halen de schouders op.)

GAZPACHO : Bella Italia met al zijn soorten pasta; spaghetti, ravioli, canneloni, tortelloni en niet te vergeten, de Pasta van Panzani! *(Kijkt naar boven en vouwt zijn handen.)*
Toch de lekkerste, hé Heer?

CHOE : Zeg klapeksters, laat Mara verder vertellen.

MARA : Bij al dat verkwikkende vocht serveren wij een krokante broodsneede die onder natuurlijke omstandigheden veertien dagen gedroogd is.

DIOGENES : En is er ook dessert?

TURE : Is er vandaag ook een toetje? Dat wou ik nu ook juist weten!

SNIP : Zo..o.. te zien zijn de toe..toe..toetjes nog in de maak. Het zullen nou..nou..nougatballen zijn.

MARA : Normaal was er pap voorzien met rozijnen maar helaas is onze koe met vakantie.
 Als troost bieden we u een kopje mokka aan. Gemaakt op grootmoeders wijze met de goede oude koffiebeurs. *(Toont de oude gelakte koffiepote.)*

SNIP : E..e..e..eten en drinken da..da..dat kunnen we tot in de eeuw..eeuwigheid, zolang 't maar niet wer..wer..werken is.

BORIS : Vooruit chef-kok, waar blijft de soep?

CHOREOGRAFIE 2: OPDIENEN VAN SOEP OF KOFFIE

Meisjes of jongens dienen op. Er wordt gedanst met soepkom en lepel.

MUZIEK: CARNAVAL DE PARIS - Dario / lied1 Radio Mix Tijd: 3'58''

of KOPJE KOFFIE - VOF DE KUNST / lied nr. 16 op CD nr. 3 uit De Nederlandstalige Top 100 Allertijden. J MERCURY 532 448-2 (4 CD)

- Scène 4 -

Na de choreografie gaat iedereen af.

Peter Plannetjes komt op en neemt allerlei aantekeningen. Langs de andere zijde komt Rudolf Soc op. Ze kijken enkel naar hun zijde.

RUDOLF : *(Zonder het te beseffen - hard op.)* Hier is nog veel werk aan de winkel.

PETER : *(Antwoord zonder om te kijken.)* Dat wil ik wel geloven, maar het geheel heeft wel zijn eigen charme.

RUDOLF : *(Draait zich verbaasd om.)* Is mijnheer misschien ook buurtwerker?

PETER : *(Draait zich ook om.)* Excuseer, ik was zo met mezelf bezig. Wat zei je ook weer?

RUDOLF : Of meneer ook buurtwerker is?

PETER : Neen, mijnheer is geen buurtwerker. Mag ik me even voorstellen: Peter Plannetjes, architect.

RUDOLF : Ik ben Rudolf Soc, socioloog. *(Geeft een hand.)* Deze buurt is dringend aan vernieuwing toe. De vraag is alleen hoe en wat het project kost. Ik wil de buurtbewoners weer een waardig bestaan geven.

PETER : Dat zal niet zo eenvoudig zijn. Deze mensen zijn zo arm als job. Ze leven van wat anderen weggoeien.

RUDOLF : En waarom teken jij dan plannetjes? Wie geen geld heeft kan toch niet bouwen.

PETER : Heel juist. Om deze buurt te genezen moet er veel geld zijn. Omdat de mensen zelf niets hebben, kan je enkel aankloppen bij allerlei instanties.

RUDOLF : En daarvoor maak jij plannen?

DIOGENES : (*Kruipt uit zijn ton.*) Wij moeten helemaal geen plannen. We willen de brug houden zoals ze is.

TRUUS : (*Komt op met een spelende radio op haar schouders.*) Wat is dat met de brug?

DIOGENES : (*Wijst naar Peter en dan naar Rudolf .*) Deze heren, willen de buurt veranderen.

RUDOLF : We willen gewoon samen met jullie de buurt opknappen.

PETER : We willen zelfs het speciale karakter van deze buurt bewaren. De brug en zijn bewoners zijn iets uniek.

DIOGENES : We willen, niets te willen! Mij krijgen ze niet uit mijn ton. Zowaar ik Diogenes heet, zal ik wonen en sterven in mijn ton. Salu!

TRUUS : Ga maar ergens anders plannetjes tekenen. Die van onder de brug zijn erg taai. Wij geven ons niet zomaar gewonnen. (*Gaat af.*)

PETER : Wauw, dat was duidelijk, ze zitten hier niet op een buurtwerker of een architect te wachten. Die man in zijn ton blijft rotsvast in zijn tuinhuisje wonen.

RUDOLF : Oh maar daar schrikt Rudolf niet van. Elke vernieuwing is moeilijk. Zo snel laat ik deze buurt niet los. Wacht maar af.

PETER : De brug vind ik juist zo geweldig. Ze is als een veilige arm om de huizen heen. De snelle maatschappij raast over hun hoofden heen.

RUDOLF : Ik wil de andere bewoners ook leren kennen. Je moet onder de mensen wonen om ze te kunnen begrijpen.

PETER : (*Kijkt naar zijn horloge.*) Zo laat al! Voor vandaag plooi ik mijn plannen op. Moeder heeft lekkere wortelpuree gemaakt met spek. Hmm! Ik ben er mee weg, tot een volgende keer misschien? (*Gaat af.*)

RUDOLF : Daag!..... Dan ga ik ook maar. Maar ik kom zeker terug. Zo snel geef ik me niet gewonnen. (*Klopt met haar vuist op de ton van Diogenes ton en gaat af.*)

DIOGENES : Zal 't gaan ja?

(Het licht dooft zacht. Projectie van een maan en verlichte huisjes. Gesnurk komt uit alle huisjes. Licht uit en dan het ontwaken met het gerinkel van verschillende wekkers. Iedereen van de brug komt buiten voor een pittig morgenlied.)

LIED 2: MORGENSTEMMING

Refrein: Elke morgen wip eruit

niet te kiezen, zitten kniezen
swing op 't ritme van de dag
pas op, raak niet van slag
nog een kusje gauw
de dag die wacht op jou.

We voelen ons wat verloren
in 't eerste ochtendgloren
de trap op van de dag
probeer met een blije lach
rek je rug tot aan je tenen
beweeg daarna je lange benen
trek je borstkas maar wijd open
daarna volgt een eindje lopen.

Een knipoog naar een toffe vriend
wees altijd goed gezind
straks staan we weer in de rij
alle mensen zij aan zij
koffie zaait met ochtendgeuren
heel de wereld staat vol kleuren
ga maar even opzij
ook wij horen erbij.

Lied gebracht in gekke sportoutfit. Men kan bijvoorbeeld op het refrein mee turnen.
Daarna iedereen terug af.

(Nini Chici en Elenor Channel komen op in moderne tennisoutfit met alles erop en eraan.)

- Scène 5 -

NINI : Je draagt een knap tenniskleedje. Gekocht in de solden?

ELENOR : Helemaal niet! Dit pakje komt regelrecht uit Parijs. Je weet wel van de nieuwste zomersportcollectie. Uniek, vind je niet?

NINI : Bah, ik dacht toch dat ik het al eerder had gezien.

ELENOR : Parijs dat is de modestad bij uitstek. Je gelooft me niet, maar toen ik aan het passen was, kwam ook Naomi Campbell met een vriendin de boetiek binnen.

NINI : Ik vind Antwerpen veel gezelliger om te winkelen. Voor de prijs van één in Parijs kan ik er daar twee kopen. Zo kan ik veel meer afwisselen.

ELENOR : Antwerpen, de Meir, och dat is zo gewoon. Ik hou van mondaine plaatsen. Neem nu voor vakantie. Binnen veertien dagen vertrek ik naar Egypte.

NINI : Nee toch, dat meen je niet. In Egypte leven veel kemels. Je zal je er thuis voelen!

ELENOR : Zeg Nini, nu ik het zie, je gaat toch niet met die oorbellen tennissen?

NINI : En waarom niet, als ik vragen mag?

ELENOR : Stel je voor dat ze in je tennisraket blijven hangen als je uithaalt. *(Toont met veel brio de beweging.)* Een hoofd zonder oren vind ik 'heel' lelijk.

NINI : Maar nee jij, dat zijn speciale modelletjes in 18 karaat witgoud belegd met echte briljanten. Het zijn unieke exemplaren. 'Den Davy' vindt ze tof.

ELENOR : David, bah! Ik dacht dat hij betere smaak had. Ik heb al origineler modellen gezien.

(Ondertussen komt David op.)

DAVID : Wel mijn lieve zonnebloemen, hoorde ik daar mijn naam noemen?